

מיסמך אנושי משדרות אור על החיים בעיירות הפיתוח

ז'קלין: הייתי חברה עם שמעון אביכור, זה שהביא את הקליינטים בשבילי, חודשיים. זה התחיל לפני חגירותי שעבר. יצאתי אותו יום עם שמעון והוא לקח אותי לבית אחד ריק בשדרות. היינו שמה לבד והוא שיחק איתי ועשה לי כל מיני דברים אבל לא פתח אותי, כי הייתי קטנה.

אחר כך הוא היה לוקח אותי כל פעם לבית הוא והייגן מישקיים. אבל כל הזמן הייתי בתולה. ביום-העצמאות, זה היה בערב עצמאות, מתי שעושים את הריקודים, פגשתי חבר של שמעון, דוד בן-מיימון, הוא אמר לי, שאחרי הריקודים הוא רוצה לדבר איתי. הסכמתי.

אחרי הריקודים הוא לקח אותי לבית של חבר שלו, מחפוז, שלא היה בבית. היינו שמה לבד והתחלנו לדבר ולשחק נישוקים וחיבוקים. הייתי לבושה מכנסיים. הוא אמר שהוא רוצה לעשות איתי. הורדתי את המכנסיים גם את התחתונים ושכבנו במיטה.

הוא שכב עלי, הרגשתי כאבים, סבלתי אבל לא צעקתי. לא יודעת אם הוא גמר בפנים או בחוץ, רק ידעתי שהוא פתח אותי. אחרי זה חזרתי הביתה ולא סיפרתי את זה לאף אחד. רק אחרי חודש סיפרתי ללבנה, שהיא חברה שלי טובה, שבן-מיימון זה שפתח אותי, ויותר לא הלכתי עם בן-מיימון.

הוא לא עשה לי אף פעם כבוד. מרצוני נתתי לו שיעשה מיספרים. גם בני וגם שמעון ידעו שאין לי עוד אפילו חמש-עשרה. הם ראו אותי לומדת בבית-ספר, וכך ממעמד של חובבת רצינית בת 14, עלתה ז'קלין בתוך פחות משנה למעמד של זונה לכל דבר, וכמו שבנה העסק מלקוחות, כך אף בא עליו חורבנו בשל לקוח.

מישה אלבז: ישבתי בבית-קפה במרכז בערך בשמונה, ושיחקתי עם חבר רמיאבנים. פתאום בא אלי בחור אחד שאני מכיר מהרחוב, מומו, ואומר לנו

שמעון הביא את החבור הראשון, הוא אופה אצלנו, שקוראים לו אברם. אני הייתי שוכבת במיטה רק עם חזייה וחולצה והאופה הוריד את המכנסיים שלו ובא עלי. אמרתי לו שלא יעשה לי כלום בפנים. והוא גמר בחוץ, וראיתי אותו נותן למומו עשרים לירות בש-ביל זה.

אחר כך באו עוד כמה, ואחריהם בא מומו ואמר שגם הוא רוצה מיספר. הסכמתי. הוא הוריד את המכנסיים

הזנות

הוא שכב עלי. הרגשתי כאבים.

סבלתי. אבל לא צעקתי.

כמי שחקה

ילדות

שלו ונשכב עלי. הוא עשה לי כמו שצריך, לא כמו כל האחרים, אבל גם כן נזהר בשביל לא להכניס אותי להריון.

אחר כך אמר לי, שהרוויח תשעים לירות ואם אני רוצה חצי מהכסף, אמרתי לו שלא. אז הוא שאל אם אני רוצה לבוא איתו לבית-קפה ועוד פעם אמרתי לא. אז הוא לקח אותי הביתה שלי.

כך סיימה ז'קלין את יומה הראשון בבית-סיפרו של מומו.

כדי לעמוד קצת על ריקען המישהתי של שתי הילדות-זונות, די להקשיב לתשובות, שנתנו אבותיהן, כאשר נשאלו בדבר הגיל המדויק של הבנות.

אביה של לבנה: אין לי תעודת-לידה של לבנה. היא נולדה במארוקו. יש לי בן שקוראים לו אליהו, לא יודע מתי נולד. אולי כתוב בתעודת-זיהות. גם הבן שלי יצחק, אני לא יודע מתי נולד. אני לא יודע את הגיל של אף אחד מהילדים שלי. לא שנה ולא חודש. אני לא יודע גם את ההבדל בשנים בין הילדים.

אביה של ז'קלין: עליתי ארצה בשנת 65. אני לא יודע איפה תעודת-הלידה של הילדים ממארוקו. לא יודע באיזה שנים הילדים נולדו. יש לי שבע יל-דים, לא יכול לזכור. בתעודת-זיהות הייתי רושם אותם מתי שהתחשק לי. אחרי שמונה ימים, אחרי חודש, מתי שהתחשק לי.

כאשר החלה ז'קלין הצעירה מבין השתיים להיות זונה כבר, לא היתה בתולה זה למעלה משנה. הילדה שזה עתה נגמלה ממישחקה-ביבנות, קפצה ללא כל שלבי-מעבר ישר למישחקה-ביבנות.

אחת מהן תלמידת-תיכון — כיתה י"א, השנייה לומדת עדיין בבית-ספר עממי — כיתה ח'.

בגיל בו נערות אחרות מקבלות הצעות חברות בפיתקאות ניסטרות, קיבלו לבנה וז'קלין * הצעות מפורטות הרבה יותר, בעל-פה ובמעש. עוד בטרם מלאו ללבנה 17 שנים כבר היתה זונה. כעבור שבועות מיס-פר, הכניסה בסוד המיקצוע את חברתה בת ה-14, ז'קלין.

גם לאחר שמיעת סיפוריהן של השתיים, קשה לה-בין מה הניע שתי תלמידות בעיירת-הפיתוח הנידחת שדרות, להפוך ליצאניות.

לבנה: אני מכירה את מומו, מלפני שנה, כי הייתי באה לבית של הוריו. הייתי חברה של אחותו, שושנה, שלמדה יחד איתי בבית-ספר. הייתי באה אלי-הם הביתה, וככה הכרתי את מומו.

זה היה בחופש הגדול. מומו כבר ידע מסיפורים

"...לא צריכה לעשות

כלום, רק לשכב עם הזקן"

שאני לא בתולה, והוא התחיל לדבר איתי שרוצה לש-כב איתי. הסכמתי. הוא התחיל לשחק איתי ומחמיש-חק נהייתי מתוחה ורציתי שיבוא עלי. הוא עלה עלי אבל כל הזמן שעשינו אמרתי לו שיוזר ולא יכניס אותי להריון. באמת הוא נזהר.

אחר כך לא ראיתי אותו איוה תקופה של שלושה חודשים. לפני בערך חודש הוא פגש אותי ליד הספ-רייה. הוא יודע שאני באה לשם כל יום לעשות שי-עורים. הוא אמר לי שאני יבוא איתו לדירה של חבר שלו משה ברכה. הלכתי. היה למומו מפתח לדירה, לפני שניכנס, ראיתי בחוץ אחד זקן, אני היכרתי אותו כי הוא חבר של האבא שלי.

בתוך הדירה מומו אמר לי לעשות לו טובה, שהוא צריך כסף. אמרתי לו שאני לא יכולה לעזור לו למה אין לי גרוש על הנשמה. אז הוא אמר שאני לא צריכה לעשות כלום רק לשכב עם הזקן, וזה לוקח כמה דקות ויהיה לו הכסף. אמרתי לו שהאיש הזה אני מכירה ואני יכולה לשכב איתו. מומו הלך ודיבר עם הזקן ואמר לו שאני מתביישת ממנו ומפחדת שיג-לה להוריי.

הזקן בא לתוך הבית ודיבר איתי והבטיח שלא יגלה לאף אחד. הסכמתי והורדתי את המכנסיים והתחנתי שלי. הזקן גם כן הוריד את המכנסיים ושכב עלי. אמרתי לו רק שיוזר ויגמור בחוץ. הוא הבין אותי ואחרי שגמר קם ונתן לי ארבעים לירות. נתתי את הכסף על המקום למומו. רציתי ללכת אבל מומו אמר לי להשאר במיטה למה יש לו עוד שני אנשים.

חזרתי למיטה והורדתי עוד פעם את המכנסיים. בא נכנס אחד, מצליח, שאומרים אצלנו שאשתו לא נו-נתת לו והוא שכב איתי ושיולם לי ששים לירות. אחר כך נכנס עוד אחד שאני מכירה אותו בגלל שיש לו מכולת אצלנו. והוא נתן לי שמונים לירות אחרי שגמר. קמתי, התלבשתי ונתתי את כל הכסף למומו. הוא לא נתן לי מזה כלום ואני גם לא רציתי. הוא ליווה אותי הביתה ובדרך אמר לי, שהוא רוצה לראות אותי מחר בשביל אותו דבר.

כך התחילה לבנה את יומה הראשון כזונה.

ז'קלין: אני לומדת בכיתה ח' בבית-ספר מקיף בשדרות, ומשם אני מכירה את לבנה שלומדת באותו הבית-ספר בכיתה י"א. אהננו היינו חברות טובות ומ-ספרות אחת לשנייה את כל הדברים. לפני כמה שבוי-עות הייתי עם לבנה והיא סיפרה לי שעובדת זונה בשביל מומו. היא אמרה שמומו מביא לה בחורים,

"אמרה שלא מתחשק לה,

אז באתי לעבוד במקומה."

שוכבים איתה ומומו לוקח מהבחורים עשרים וחמש או שלושים לירות בשביל מיספר. היא אמרה אחרי זה הם יוצאים ומבלים יפה בכסף. היא אמרה לי שכדאי לי גם כן לבוא. מומו ביא לי קליינטים ונעשה ביחד חיים. היא שיכנעה אותי ולקחה אותי למומו. בהתחלה לא הסכים והוא שלח אותי בחורה הביתה.

אבל במוצאי-שבת פתאום הוא בא אלי ואמר לי ללכת לקרוא ללבנה שתבוא לעבוד. הלכתי אליה והיא אמרה שלא יוצאת בגלל שלא מתחשק לה. חזרתי למומו ואמרתי לו שלבנה אין לה חשק, אבל אני מוכנה לעבוד היום במקומה.

מומו לקח אותי לבית של חבר שלו, משה ברכה. היה איתנו גם שמעון אביכור, ומומו אמר לשמעון שילך להביא קליינטים. כשהוא יצא מומו אמר לי שמתן שמעון יביא את האנשים, שאני יוריד את המכנסיים שלי והתחתונים, וישאר בתלך התחתון ערוי-מה וישכב במיטה. עשיתי ככה.

"אין לי תענוג לבוא

על בחורה בבגדי-עבודה."

שאם מתחשק לנו על מיספר, אז יש לו שתי בחורות יפות ונחמדות ממקום אחר, ועוד מעט הם נוסעות ועוובות את העיירה וחבל להפסיד אותם.

אמרתי לו, שרק עכשיו חזרתי מהעבודה ואין לי שום תענוג לבוא על בחורה בבגדי-עבודה. אז הוא אמר לי: "טוב, תלך, תתרחץ, תחליף בגדים ותחזור". הלכתי הביתה התרחצתי, החלפתי בגדים ויצאתי לר-אות את הסרט, כי היתה שעה שבע ורבע בערך. יצאתי עם הילד שלי, קניתי לו מסטיק. בינתיים ראיתי שהבית של משה ברכה, איפה שמומו אמר, שהבחור-רות יהיו, עם חושך.

אחרי שקניתי לבן מסטיק החזרתי אותו לבית ויצ-אתי. פגש אותי מומו ואמר לי: "יאללה בוא!" נכ-נסתי לחדר וראיתי שתי בחורות. אחת גבוהה ובריאה, שהיתה מכפתרת אותו זמן את החנות במכנסיים שלה, והשנייה קטנה, נמוכה. ניגש אלי מומו ואמר לי: "משה, שים אצלי שלושים לירות ואתה יכול לדפוק איוה מהם שאתה רוצה."

אמרתי לו, שאני לא עושה מיספר בשביל כסף, ואו הבחורה, היותר קטנה אמרה, שרק כרגע מישהו יצא לפניה ושולם חמישים לירות בלי להגיד מילה. כשראה מומו, שאני הולך ללכת, אמר לי: "אין דבר משה, בשבילך, תעשה בלי כסף."

בחרתי בגדולה ואני יצאו כולם מהחדר ואני שכנתי איתה במיטה. אחרי שגמרנו, דיברתי איתה קצת וכשר-יצאתי, מומו אמר לי, אם אני יכול לתת לו הלוואה עשרים לירות, למה שהוא חנוק. נתתי לו והלכתי. למחרת בבוקר, בדרך לעבודה, פגשתי בחורה עם תיק בית-ספר. היא לבשה בדיוק אותו מכנסיים כמו זאת שאתמול דפקתי. הייתי בטוח, שזה אותה בחורה, זה התחיל להרגיז אותי והלכתי לברר בין האנשים,

"פגשתי בחורה. היא לבשה

בדיוק אותם מכנסיים..."

מה הם יודעים. אחרי הרבה דיבורים התברר לי, שכר-לם כמעט יודעים, שיש שתי זונות מהבית-ספר של שדרות, והם גם גרות בשדרות ואני מכיר את האר-רים שלהן.

הייתי מודאג אבל בכל זאת החלטתי למסור את זה למישהו. הלכתי לחפש את השוטר שלנו. מצאתי אותו וסיפרתי לו את הכל.

מתלונה זו התפתח מעצר אחד ומישפט אחד. מומו, סרסור הקסנינות, נעצר ושוחרר בערבות עד למישפטו, ואילו משה ברכה, בעל הדירה, ששימש את הנערות ולקוחותיהן, הואשם בניהול בית-בושת בדירתו וב-שידול זונות. הוא הצליח לצאת זכאי בזין בעזרת פרקליטו, חיים קאזיס, אשר שיכנע את השופט, כי התביעה לא הוכיחה כי דירתו של הנאשם-הזכאי שימשה כבית-זונות של קבע.